

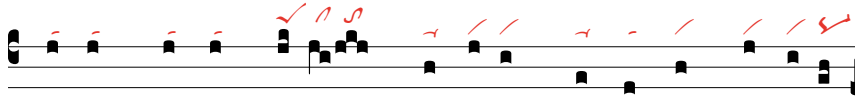
FERIA QUINTA IN CENA DOMINI AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

1. Ant.

VIII c

Z

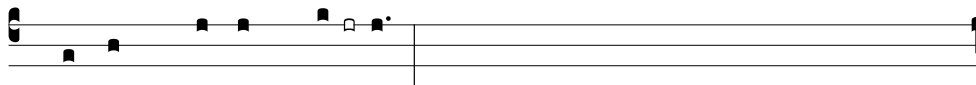

e-lus domus tu-æ * comédit me, et oppróbri-a

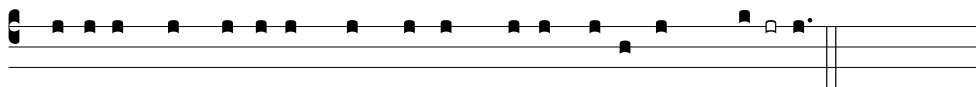

exprobránti-um ti-bi ce-cidérunt super me.

Psalmus 68

1. Salvum me fac, **De-** us: *

quóni-am intravérunt aquæ usque ad *ánimam* **me-** am.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non *est* **substántia**.

3. Veni in altitúdinem **maris**: * et tempésta*s* **demé**rsit me.

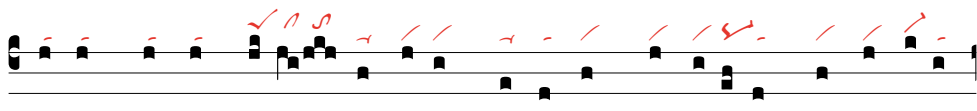
4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces **meæ**: *
defecérunt óculi mei, dum spero in *Deum* **meum**.

5. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis **mei**, *
qui odérunt *me* **gratis**.

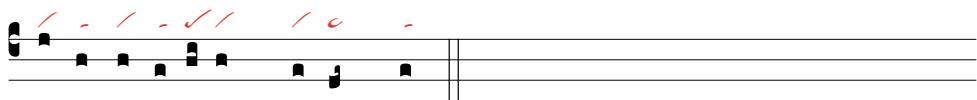
-
6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei **injúste**: *
quæ non rápui, tunc *exsolvébam*.
 7. Deus, tu scis insipiéntiam **meam**: *
et delícta mea a te non *sunt abscóndita*.
 8. Non erubéscant in me qui expéctant te, **Dómine**, *
Dómine virtútum
 9. Non confundántur **super me** * qui quærunt te, *Deus Israël*.
 10. Quóniam propter te sustínui **oppróbrium**: *
opérui confúsio *fáciem meam*.
 11. Extráneus factus sum frátribus **meis**, *
et peregrínus fíliis *matris meæ*.
 12. Quóniam zelus domus tuæ **comédit me**: *
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt **super me**.
 13. Et opéruí in jejúnio ánimam **meam**: *
et factum est in *oppróbrium mihi*.
 14. Et pósui vestiméntum meum cilícium: *
et factus sum illis *in parábolam*.
 15. Advérsus me loquebántur, qui sedébant in **porta**: *
et in me psallébant qui *bibébant vinum*.
 16. Ego vero oratiónem meam ad te, **Dómine**: *
tempus benepláciti, **Deus**.
 17. In multitúdine misericórdiæ tuæ **exáudi me**, *
in veritáte *salútis tuæ*:
 18. Eripe me de luto, ut non **infigar**: *
líbera me ab iis, qui odérunt me, et de *profúndis aquárum*.
 19. Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbeat me
profúndum: * neque úrgeat super me *púteus os suum*.

-
20. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia **tua**: *
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *réspice in* me.
21. Et ne avértas fáciem tuam a púero **tuo**: *
quóniam tríbulor, *velóciter exáudi* me.
22. Inténde ánimæ meæ, et líbera **eam**: *
propter inimícos meos *éripe* me.
23. Tu scis impropérium meum, et confusióne **meam**, *
et reveréntiam **meam**.
24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: *
impropérium exspectávit cor meum, *et misériam*.
25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non **fuit**: *
et qui consolarétur, *et non invéni*.
26. Et dedérunt in escam **meam** fel: *
et in siti mea potavérunt *me acéto*.
27. Fiat mensa eórum coram ipsis in **láuqueum**, *
et in retributiónes, *et in scándalum*.
28. Obscuréntur óculi eórum ne **videant**: *
et dorsum eórum *semper incúrva*.
29. Effúnde super eos iram **tuam**: * et furor iræ tuæ *comprehéndat eos*.
30. Fiat habitátio eórum **desérta**: *
et in tabernáculis eórum non sit *qui inhábitet*.
31. Quóniam quem tu percussísti, **persecúti** sunt: *
et super dolórem vúlnerum meórum *addidérunt*.
32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: *
et non intrent in *justítiam tuam*.
33. Deleántur de libro **vivéntium**: * et cum justis *non scribántur*.
34. Ego sum pauper et **dolens**: * salus tua, Deus, *suscépit* me.

35. Laudábo nomen Dei cum **cántico**: * et magnificábo *eum in laude*:
36. Et placébit Deo super vítulum novéllum: *
córnuā producéntem et úngulas.
37. Vídeant páuperes et læténtur: *
quáerite Deum, et vivet ánima vestra.
38. Quóniam exaudívit páuperes **Dóminus**: *
et vinctos suos *non despéxit*.
39. Laudent illum cæli et **terra**, * mare et ómnia reptília *in eis*.
40. Quóniam Deus salvam faciet **Sion**: *
et ædificabúntur civitátes **Juda**.
41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte *acquírent eam*.
42. Et semen servórum ejus possidébit *eam*: *
et qui díligunt nomen ejus, *habitábunt in ea*.

Ze-lus domus tu-æ comédit me, et oppróbri-a exprobránti-um

ti-bi ce-cidérunt super me.

Za-
chráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezodnom bahne viaznem a nemám
pevnej pôdy pod nohami, * dostal som sa do hĺbín vôd a zalieva ma prívál. * Ustatý som
od volania, hrdlo mi zachríplo. Unavili sa mi oči, čo tak vyzerám svojho Boha. * Viac než
mám vlasov na hlave, je tých, čo ma bez príčiny nenávidia. * Mocnejší sú tí, čo ma prena-
sledujú, sú to nepriatelia klamárski; musel som vrátiť, čo som neulúpil. * Bože, ty poznáš
moju pochabosť a moje poklesky nie sú ti skryté. * Nech sa nemusia pyriť pre mňa tí, čo
dúfajú v teba, Pane, Bože zástupov. * Nech sa nemusia hanbiť pre mňa tí, čo ťa hl'adajú,
Bože Izraela. * Pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár. * Svojím bratom som
sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym. * Stravuje ma horlivosť za tvoj dom,

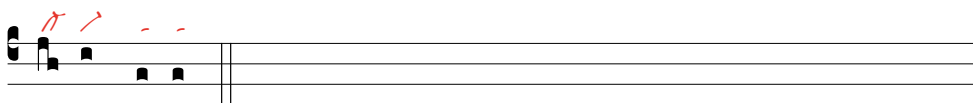
padajú na mňa urážky tých, čo ťa urážajú. ✱ V pôstoch som si dušu vyplakal, no aj to mi bolo na potupu. ✱ I vrecovinu som si obliekol a príslovečným som sa stal. ✱ Utrhávajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. ✱ Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti. ✱ Vypočuj ma, Bože, pre svoju veľkú dobrotu, pre svoju vernosť mi pomôž. ✱ Vytrhni ma z bahna, aby som sa nepohrúžil doň, a budem vytrhnutý z moci svojich nenávistníkov i z hlbokých vôd. ✱ Nech ma nezatopí prítval vôd, nech ma nepohltnú hlbina a priepasť nezavrie nado mnou pažerák. ✱ Vyslyš ma, Pane, veď si dobrotivý a láskavý; pre svoje veľké milosrdenstvo pohliadni na mňa. ✱ Neodvracaj tvár od svojho služobníka, veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš. ✱ Príď ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. ✱ Ty poznáš moju potupu, moju hanbu i moje zneuctenie. ✱ Ty vidíš všetkých, čo ma sužujú. Potupa mi zlomila srdce a ochabol som. ✱ Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol; čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel. ✱ Do jedla mi dali žlče a keď som bol smädný, napojili ma octom. ✱ Nech sa im ich stôl stane nástrahou, odplatou a pohoršením. ✱ Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy. ✱ Vylej na nich svoje rozhorčenie, nech ich zachováti páľava tvojho hnevu. ✱ Nech spustne ich táborisko a v ich stanoch nech nemá kto bývať. ✱ Lebo prenasledujú toho, koho si ty udrel, a množia bolesti tomu, koho si zranil. ✱ K ich neprávosti pridaj nepravosť, nech nevojdú do tvojej spravodlivosti. ✱ Nech sú vytretí z knihy živých a nech nie sú zapísaní medzi spravodlivými. ✱ Som úbožiak, plný bolesti; tvoja pomoc, Bože, ma pozdvihne. ✱ Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. ✱ A Pánovi to bude milšie, ako keby som obetoval býka, ako keby som obetoval junca, ktorému rastú rožky a ratice. ✱ Nech zvedia o tom poníženi a nech sa potešia; hľadajte Boha a srdce vám ožijne. ✱ Lebo Pán vypočuje chudobných a nepohrdá svojimi, keď sú v zajatí. ✱ Nech ho chvália nebesia i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. ✱ Lebo Boh zachráni Sion a vybuduje mestá Júdove; ✱ usadia sa tam a budú ich majetkom. ✱ A zdedia ho potomci jeho služobníkov a tí, čo milujú jeho meno, budú v ňom prebývať'.

2. Ant.

VIII c

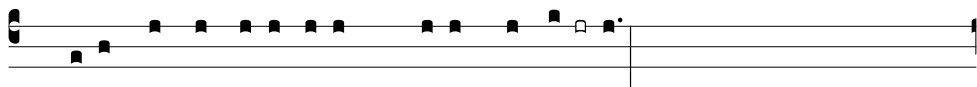
A

-vertántur retrórsum, * et e-ru-bé-scant, qui có-gi-tant

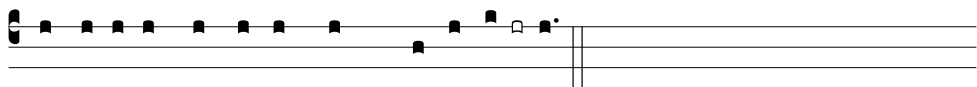

mi-hi ma-la.

Psalmus 69

1. De-us, in adjutó-ri-um me-um inténde: *

Dómine ad adjuvándum *me festí-* na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærunt *ánimam meam*.

3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt *mihi mala*.

4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: *Euge, euge*.

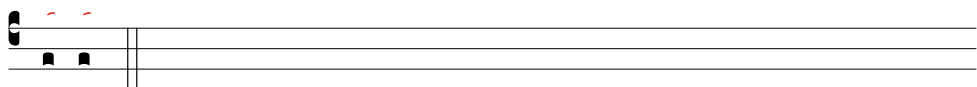
5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui **quærunt** te, *
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre **tuum**.

6. Ego vero egénus, et **pauper** sum: * Deus, *ádjuva* me.

7. Adjútor meus, et liberátor meus **es** tu: * Dómine, *ne moréris*.

Avertántur retrórsum, et e-ru-bé-scant, qui có- gi-tant mi-hi

ma-la.

_____ Bože, príď mi na pomoc; Pane, ponáhl'aj sa mi pomáhať. * Nech sa hanbia a červenajú tí, čo mi číhajú na život. * Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech ustúpia a zapýria sa tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba.“ * No nech jasajú a radujú sa z teba tí, čo ťa hl'adajú, a nech ustavične volajú: „Nech je zvelebený Boh“ tí, čo tvoju spásu milujú. * No ja som úbožiak a bedár; Bože, ponáhl'aj sa ku mne. * Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Pane, nemeškaj. _____

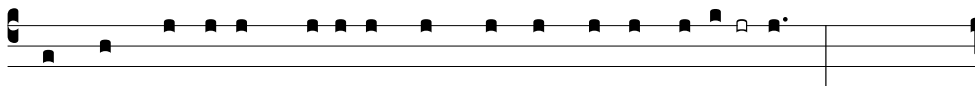
3. Ant.

VIII c

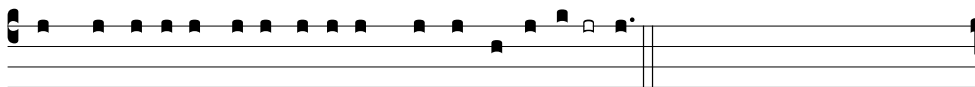
D

e-us me-us, * é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

Psalmus 70

1. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætér-num: *

in justí-ti-a tu-a líbera me, et é-ripe me.

2. Inclína ad me aurem **tu-** am, * et **salva** me.

2. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: *
ut *salvum me* fácias.

3. Quóniam firmaméntum **meum**, * et refúgium *meum* **es** tu.

4. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, *
et de manu contra legem agéntis et *iníqui*:

5. Quóniam tu es patiéntia mea, **Dómine**: *
Dómine, spes mea a *juventúte* **mea**.

6. In te confirmátus sum ex **útero**: *
de ventre matris meæ tu es *protéctor* **meus**.

7. In te cantátio mea semper: † tamquam prodígium factus sum
multis: * et tu *adjútor* **fortis**.

8. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam **tuam**: *
tota die *magnitúdinem* **tuam**.

-
9. Ne projicias me in témpore senectútis: *
cum defécerit virtus mea, ne *derelín*quas me.
 10. Quia dixerunt inimíci mei **mihi**: * et qui custodiébant ánimam
meam, consílium fecérunt in **unum**.
 11. Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini, et comprehéndite
eum: * quia non est *qui erípiat*.
 12. Deus ne elongéris **a** me: * Deus meus, in auxílium *meum* **rés**pice.
 13. Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ **meæ**: *
operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt *mala* **mihi**.
 14. Ego autem semper **sperábo**: *
et adjíciam super omnem *laudem* **tuam**.
 15. Os meum annuntiábit justítiam **tuam**: * tota die salutáre **tuum**.
 16. Quóniam non cognóvi litteratúram, † introibo in poténtias
Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ **solíus**.
 17. Deus, docuísti me a juventúte **mea**: *
et usque nunc pronuntiábo mirabília **tua**.
 18. Et usque in senéctam et **sénium**: * Deus, ne *derelín*quas me,
 19. Donec annúntiem bráchium **tuum** *
generatióni omni, *quæ ventúra* est:
 20. Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, † usque in altíssima,
quæ fecísti magnália: * Deus, quis *símilis* **tibi**?
 21. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: †
et convérsus vivificásti me: *
et de abýssis terræ íterum *reduxísti* me:
 22. Multiplicásti magnificéntiam **tuam**: *
et convérsus consolátus **es** me.

23. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritatem **tuam**: *
Deus, psallam tibi in cithara, *Sanctus* **Israël**.
24. Exsultábunt lábia mea cum cantávero **tibi**: *
et ánima mea, quam *redemísti*.
25. Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam **tuam**: *
cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt *mala* **mihi**.

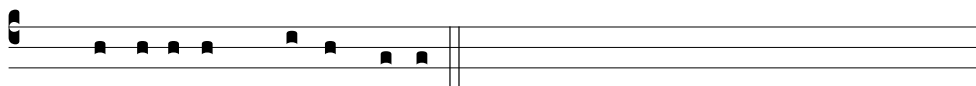
De-us me-us, é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

_____ V teba, Pane, som dúfal; nebudem zahanbený naveky. Vo svojej spravodlivosti ma vyslobod' a zachráň, * nakloň ku mne svoj sluch a pomôž mi. * Bud' mi ochrannou skalou a opevneným hradom na moju záchranu; * veď ty si moja opora a moje útočisko. * Bože môj, vytrhni ma z ruky hriešnika, z ruky svojvoľníka a ničomníka. * Lebo ja, Pane, túžim za tebou, ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti. * Od matkinho lona mám v tebe oporu, od života matky si mojím ochrancom; * tebe vždy patrí môj chválospev. Som ako zázrak pre mnohých a ty mi mocne pomáhaš. * Nech sa mi ústa naplnia tvojou oslavou a nech t'a velebím deň čo deň. * Neodožeň ma v čase staroby, neopust' ma, keď mi sily ochabnú. * Moji nepriatelia hovoria o mne a tí, čo číhajú na môj život, radia sa spoločne * a vravia: „Boh ho opustil. Prenasledujte ho a chyt' te ho, veď ho nemá kto zachrániť.“ * Nevzd'al'uj sa, Bože, odo mňa, Bože môj, ponáhl'aj sa mi na pomoc. * Nech sa zahanbia a zhynú moji protivníci, hanba a potupa nech pokryje tých, čo mi zlo chystajú. * Ja však budem úfat' neprestajne a všade budem šíriť tvoju chválu. * Moje ústa budú hlásať tvoju spravodlivosť a tvoju spásu deň čo deň, * hoci ju ani neviem vyjadriť. Budem hovoriť o veľkých činoch Pánových; Pane, budem spomínať len tvoju spravodlivosť. * Bože, ty si ma poučal od mojej mladosti a ja až doteraz ohlasujem tvoje diela zázračné. * Až do staroby a do rokov šedivých, Bože, neopúšť'aj ma, * kým nezvestujem silu tvojho ramena všetkým pokoleniam budúcim. * Tvoja moc tvoja spravodlivosť, Bože, siaha až po nebo, ty si stvoril veľkolepé diela: Bože, kto sa ti vyrovná? * Aké a koľké i trpké súženia dopustil si na mňa; ale znova si ma oživil a z hlbín zeme si ma opäť vyviedol. * Zveľadiš moju česť, prídeš a mňa potešíš. * Lebo i ja teba oslávim, tvoju vernosť budem chváliť na harfe, Bože môj, na citare ti zahrám, Svätý Izraela. * Jasat' budú moje pery, keď ti zaspievam, i moja duša, ktorú si vykúpil. * Ba i môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti deň čo deň, keď potupa i hanba stihne tých, čo mi chystajú zlo. _____

℣. Avertántur retrórsum, et erubéscant.

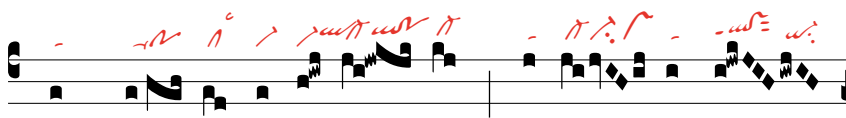

℞. Qui cógi-tant mi-hi ma-la.

Resp. 1

VIII

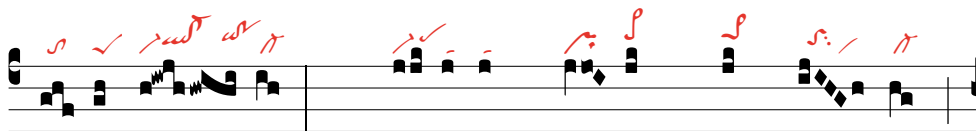
I

N món- te O-li- vé- ti o-rá- vit ad

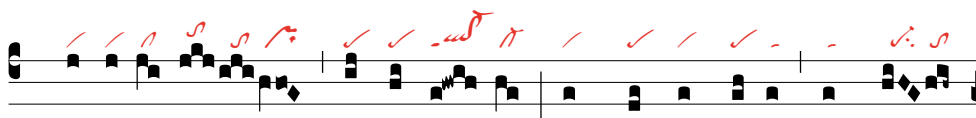
Pá- trem: Pá- ter, si fí- e-ri po- tést, tránse-at a me

cá- lix í- ste: * Spí- ri- tus qui- dem prómptus est,

cá- ro autem in- fír- ma.

¶ Vi- gi- lá- te, et o-rá- te, ut non intré- tis in ten-

ta- ti- ó- nem. * Spí- ri- tus.

Resp. 2

VIII

T

ristis est á-nima mé- a us- que ad mór-

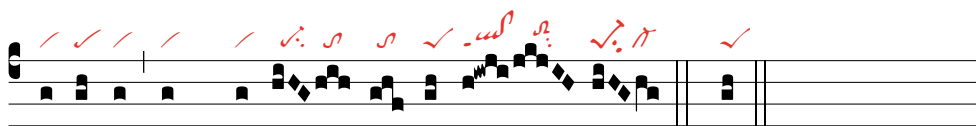
tem: sustiné-te hic, et vi-gi-lá-te mé- cum: nunc vidébi-

tis túrbam, quæ circúm-da-bit me:

* Vos fú- gam capi-é- tis, et é- go vá- dam

immo-lá- ri pro vó- bis.

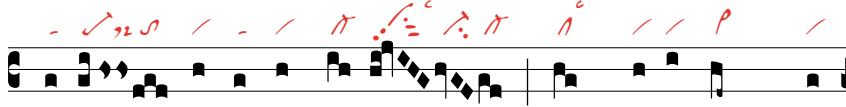
¶. Ecce appro-pínquat hó- ra, et Fí-li- us hómi-nis

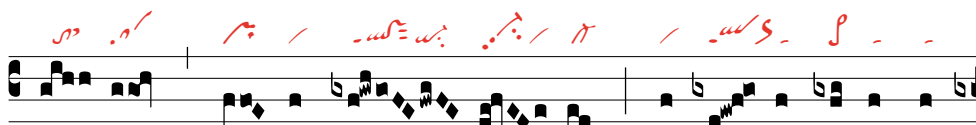
tradé-tur in mánus pec-ca-tó-rum. * Vos.

Resp. 3

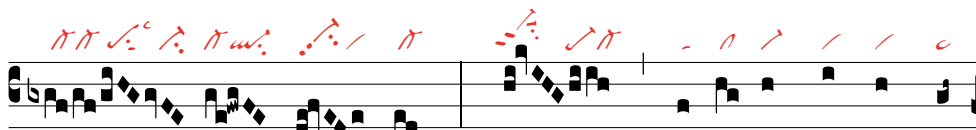
V
E

Cce ví-dimus é- um non habéntem spé-

ci- em, ne-que de- có- rem: aspé- ctus é-jus in

é- o non est: hic peccá-ta nóstra por-

tá- vit, et pro nóbis dó- let: ípse au- tem

vulne-rá- tus est propter i-niqui-tá- tes nó- stras:

* Cú-jus li-vó-re sa-ná-ti sú-mus.

Ÿ. Ve-re languó-res nóstros ípse tú-lit, et do-ló-res

nóstros í-pse portá-vit. * Cú-jus. R. Ecce.

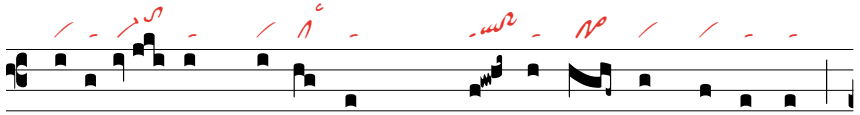

IN II NOCTURNO

4. Ant.

VII c

L

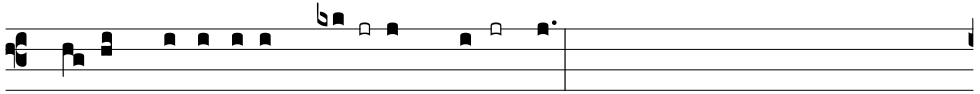

iberá- vit Dómi-nus * páu-pe-rem a po-tén-te,

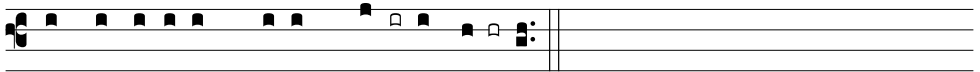

et ín-o-pem, cu-i non e-rat adiútor.

Psalmus 71

1. De-us, judí-ci-um **tu-** um regi da: *

et justí-ti-am tu-am fí-li-o re- gis.

2. Judicáre pópulum tuum **in** justítia, * et páuperes tuos **in** judício.

3. Suscípiant montes **pacem** pópulo: * et colles justítiam.

4. Judicábit páuperes pópuli, et salvos fáciat **fílios** páuperum: *
et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole, et **ante** lunam, *
in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in **vellus**: *
et sicut stillicídia stillántia **super** terram.

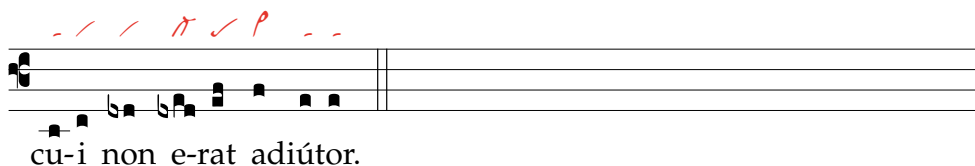
7. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia **pacis**: *
donec auferátur **luna**.

8. Et dominábitur a mari **usque** ad **mare**: *
et a flúmine usque ad términos **orbis terrárum**.

9. Coram illo prócident **Æthíopes**: * et inimíci ejus **terram lingent**.
10. Reges Tharsis, et ínsulæ **múnera ófferent**: *
reges Arabum et Saba **dona addúcent**.
11. Et adorábunt eum omnes **reges terræ**: * omnes Gentes **sérvient ei**:
12. Quia liberábit páuperem **a potén**te: *
et páuperem, cui non **erat adjútor**.
13. Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum **salvas fáci**et.
14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas **eórum**: *
et honorábile nomen eórum **coram illo**.
15. Et vivet, et dábitur ei de auro **Arábiae**, † et adorábunt de ipso **semper**: * tota die **benedícent ei**.
16. Et erit firmaméntum in terra in summis **móntium**, †
superextollétur super Líbanum **fructus ejus**: *
et florébunt de civitáte sicut **fenum terræ**.
17. Sit nomen ejus **benedíctum** in **sæcula**: *
ante solem pérmanet **nomen ejus**.
18. Et **benedicéntur** in ipso omnes **tribus terræ**: *
omnes Gentes **magnificábunt eum**.
19. **Benedíctus Dóminus, Deus Israël**, * qui facit **mirabília solus**.
20. Et **benedíctum** nomen **majestátis ejus in ætérnum**: *
et replébitur **majestáte ejus** omnis terra: **fiat, fiat**.

Liberá- vit Dómi-nus páu-pe-rem a po-tén-te, et ín-o-pem,

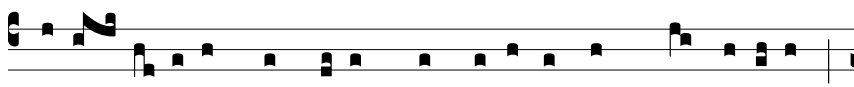

Bože, zver svoju právomoc kráľovi, kráľovmu synovi svoju spravodlivosť, * aby spravodlivo vládol nad tvojím ľudom a podľa práva nad tvojimi chudobnými. * Vrchy nech ľudu prinesú pokoj a pahorky spravodlivosť. * Prisúdi právo ľudom úbohým, poskytnie pomoc deťom bedára a krivditeľ a pokorí. * Dlho ako slnko, dlhšie ako luna bude kraľovať z pokolenia na pokolenie. * Ako dážď spadne na trávu a ako voda, čo zem zavláhuje. * V jeho dňoch bude prevládať spravodlivosť a plnosť pokoja, kým mesiac nezhasne. * A bude panovať od mora až k moru a od Rieky až na kraj zeme. * Obyvatelia púšte pred ním pokľaknú a jeho nepriatelia budú lízať prach. * Králi Taršišu a ostrovoov prinesú mu dary, oddajú mu dane králi Arabov aj zo Sáby. * Budú sa mu klaňať všetci králi, slúžiť mu budú všetky národy. * On vyslobodí bedára, čo volá k nemu, i chudobného, ktorému nik nepomáha. * Zmiluje sa nad chudobným a bedárom, zachráni život úbožiakom. * A vyslobodí ich z útlaku a násilia, lebo v jeho očiach je vzácna ich krv. * Bude žiť a z Arábie zlato dostávať, stále sa budú modliť za neho a dobrorečiť mu každý deň. * Na zemi bude hojnosť obilia, bude sa vlniť až po temená hôr. Jeho ovocie bude ako Libanon a mestá rozkvitnú ako poľná tráva. * Jeho meno nech je velebené naveky; kým bude svietiť slnko, jeho meno potrvá. * V ňom budú požehnané všetky kmene zeme, zvelebovať ho budú všetky národy. * Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, čo jediný koná zázraky. * Jeho vznešené meno nech je velebené naveky a jeho velebou nech sa naplní celá zem. Staň sa! Amen!

5. Ant.

VIII c

C

ogi- tavérunt ímpi-i, * et locú-ti sunt nequí-ti-am:

in-iqui-tá-tem in excélso locú-ti sunt.

Psalmus 72

1. Quam bonus Isra-ël De- us, * his, qui recto sunt cor-de!

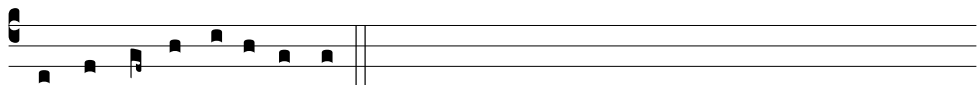
17/ 36 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA V- Ad Matutinum

-
2. Mei autem pene moti sunt **pedes**: * pene effúsi sunt *gressus mei*.
 3. Quia zelávi super **iníquos**, * pacem peccatórum **videns**.
 4. Quia non est respéctus morti **eórum**: *
et firmaméntum in *plaga eórum*.
 5. In labóre hóminum **non** sunt: *
et cum homínibus non **flagellabúntur**:
 6. Ideo ténuít eos **supérbia**, * opérta sunt iniquitáte et impietáte **sua**.
 7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas **eórum**: *
transiérunt in *afféctum cordis*.
 8. Cogitavérunt, et locúti sunt **nequítiam**: *
iniquitátem in excélso **locúti** sunt.
 9. Posuérunt in cælum os **suum**: * et lingua eórum *transívit in terra*.
 10. Ideo convertétur pópulus **meus** hic: *
et dies pleni *inveniéntur in eis*.
 11. Et dixérunt: Quómodo scit **Deus**, * et si est sciéntia *in excélso*?
 12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in **sæculo**, *
obtinuérunt divítias.
 13. Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor **meum**, *
et lavi inter innocéntes *manus meas*.
 14. Et fui flagellátus tota **die**, * et castigátio mea in *matutínis*.
 15. Si dicébam: Narrábo sic: *
ecce natiónem filiórum tuórum *reprobávi*.
 16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * *labor est ante me*.
 17. Donec intrem in Sanctuárium **Dei**: *
et intélligam in *novíssimis eórum*.

18. Verúmtamen propter dolos posuísti eis: *
dejecísti eos dum *alleva***r**éntur.
19. Quómodo facti sunt in desolatióne*m*, súbito defecérunt: *
periérunt propter iniquitá*tem* **suam**.
20. Velut sómni*um* surgéntium, **Dómine**, *
in civitá*te* tua imáginem ipsórum ad níhilum **rédiges**.
21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: *
et ego ad níhilum redáctus sum, *et nescívi*.
22. Ut juméntum factus sum **apud** te: * et ego *semper* **tecum**.
23. Tenuísti manum dexteram *meam*: † et in voluntá*te* tua deduxísti
me, * et cum glória *suscep***p**ísti me.
24. Quid enim mihi est in **cælo**? * et a te quid vólui *super* **terram**?
25. Defécit caro mea, et cor **meum**: *
Deus cordis mei, et pars mea Deus *in ætérnum*.
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, *peribunt*: *
perdidísti omnes, qui fornicántur **abs** te.
27. Mihi autem adhærere Deo **bonum** est: *
pónere in Dómino Deo *spem* **meam**:
28. Ut annúntiem omnes prædicatió*ne*s **tuas**, * in portis *fília* **Sion**.

Cogi- tavérunt ímpi- i, et locú-ti sunt nequí-ti-am: in-iqui-tá-tem

in excélso locú-ti sunt.

_____ Aký dobrý je Boh voči
statočným, Boh voči tým, čo majú srdce čisté. * No mne sa temer nohy podlomili, takmer

som sa zapotácal. * Lebo som žiarlil na chvastúňov, keď som videl, ako bezstarostne si žijú hriešnici. * Neprekáža im zhola nič, sú zdraví a vypasení, * nesužujú sa ako iní smrteľníci, ani netrpia ako iní ľudia. * Preto ich pýcha ovŕňa sť a náhrdelník a násilnosť ich zahľadá ako rúcho. * Akoby z tuku sa liahne ich zloba a vybuchuje zlomyseľnosť. * Posmievať sa a zlomyseľne hovoria, povýšenecky sa zastrávajú. * Ústa dvíhajú proti nebu a jazyk sa im vláči po zemi. * Sedia si na výšinách a nezasahuje ich povodeň. * Vravia si: „Vari to vidí Boh? A vie o tom Najvyšší?“ * Hľa, to sú hriešnici: bezstarostne si žijú a hromadia bohatstvo. * Nuž povedal som si: „Veru nadarmo som si srdce čisté zachoval a v nevinnosti som si ruky umýval; * šľahaný som deň čo deň a trestaný už od rána.“ * Keby som si povedal: „Budem rozprávať ako oni,“ to by som, veru, zradil pokolenie tvojich synov. * Tu som sa zamyslel, aby som to pochopil; zrejme to bolo nad moje sily, * kým som, Bože, nevstúpil do tvojej svätyne, kde som pochopil, aký bude ich koniec. * Naozaj ich staviaš na pôdu šmyklavú a vrháš ich do záhuby. * Ako vychádzajú navnivoč! Náhle je po nich, hynú od hrôzy. * Ako sen prebúdajúceho sa človeka, tak sa rozplynú, keď zakročíš ty, Pane. * Moje srdce je plné trpkosti a celoživotné doráňané. Hlúpy som bol a nechápavý * a pred tebou som bol ako dobytča. Ale ja som stále pri tebe * a ty mi držiš pravicu. Vedieš ma podľa svojho zámeru a nakoniec ma prijmeš do slávy. * Ved' kohože mám na nebi? A keď som pri tebe, nič pozemské ma neteší. * Hynie mi telo i srdce, no Boh je Boh môjho srdca a podiel večitý. * Hľa, ako hynú všetci, čo sa vzd'aliťujú od teba, zatracuješ všetkých, čo sú ti neverní. * Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti a v Pánu Bohu svoju nádej mať * a ohlasovať všetky jeho diela v bránach dcéry sionskej.

6. Ant.

I g
E

3. Redemísti virgam hereditátis **tuæ**: *
mons Sion, in quo habitásti *in* eo.
4. Leva manus tuas in supérbias eórum in **finem**: *
quanta malignátus est inimícus *in* **sancto**!
5. Et gloriáti sunt **qui** odérunt te: * in médio solemnitátis **tuæ**.
6. Posuérunt signa **sua**, **signa**: *
et non cognovérunt sicut in éxitu *super* **summum**.
7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus **in**
idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt **eam**.
8. Incendérunt igni sanctuárium **tuum**: *
in terra polluéruntabernáculum nóminis **tui**.
9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum **simul**: *
Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei *a* **terra**.
10. Signa nostra non vídimus, jam non **est** **prophéta**: *
et nos non *cognóscet* **ámplius**.
11. Usquequo, Deus, impropérabit **inimícus**: *
irritat adversárius nomen tuum *in* **finem**?
12. Ut quid avértis manum tuam, et **déxteram** **tuam**, *
de médio sinu tuo *in* **finem**?
13. Deus autem Rex noster **ante** **sáecula**: *
operátus est salútem in médio **terræ**.
14. Tu confirmásti in virtúte **tua** **mare**: *
contribulásti cápita *dracónum* *in* **aquis**.
15. Tu confregísti cápita *dracónis*: *
dedísti eum escam *pópulis* *Æthíopum*.
16. Tu dirupísti fontes, **et** **torréntes** * tu siccásti flúvios **Ethan**.
17. Tuus est dies, et **tua** **est** nox: * tu fabricátus es auróram et **solem**.

18. Tu fecísti omnes **términos terræ**: * æstátem et ver tu plasmásti ea.
19. Memor esto hujus, inimícus impropérávit **Dómino**: *
et pópulus insípiens incitávit *nomen tuum*.
20. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes **tibi**, *
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris *in finem*.
21. Réspice in testaméntum **tuum**: *
quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus *iniquitátum*.
22. Ne avertátur húmilis **factus confúsus**: *
pauper et inops laudábunt *nomen tuum*.
23. Exsúrge, Deus, júdica **causam tuam**: *
memor esto impropériórum tuórum,
eórum quæ ab insipiente sunt *tota die*.
24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: *
supérbia eórum, qui te odérunt, *ascéndit semper*.

Exsúrge, Dómine, et júdi-ca causam me-am.

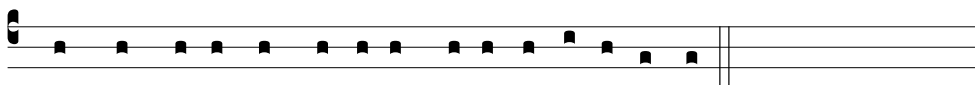
Prečo

si nás, Bože, tak celkom zavrhol a prečo si hnevom zahorel proti ovciam tvojej pastviny? **✱ Pamätaj na svoj ľud, ktorý je tvoj odprvoti. ✱ Vykúpil si výhonok svojho dedičstva, vrch Sion, na ktorom prebývaš. ✱ Namier svoje kroky k večným zrúcaninám: nepriateľ spustošil celú svätyňu. ✱ Tí, čo ťa nenávidia, ryčia uprostred tvojho miesta svätého, ✱ vztyčujú svoje zástavy na znak víťazstva. Podobajú sa tým, čo sa veľmi rozháňajú sekerou ✱ v hustom lese. Tak vylamujú brány chrámové a stŕhajú ich sekerou i hákom. ✱ Podpálili tvoju svätyňu, príbytok tvojho mena až do základu zneuctili. ✱ V srdci si povedali: „Zničme ich všetkých odrazu,“ a vypálili tvoje sväté miesta v krajine. ✱ Nevidíme naše zástavy, niet už proroka a nik z nás nevie, dokedy to potrvá. ✱ Bože, dokedy sa bude rúhať nepriateľ? Vari naveky bude protivník urážať tvoje meno? ✱ Prečo odťahuješ svoju ruku a prečo v lone držiš pravicu? ✱ Veď predsa Boh je naším kráľom od vekov a spásne skutky konal na zemi. ✱ More si svojou mocou rozdvojil a rozdrvil si hlavy drakom vo vodách. ✱ Leviatanovi si hlavy rozlúkol, za pokrm si ho dal morským obludám. ✱ Ty si dal vyvrieť žriedlam i potokom a vyschnúť riekam nevysychajúcim. ✱ Tvoj je deň, tvoja je aj noc, ty si utvoril nebeské svetlá i slnko. ✱ Ty si zemi ustanovil hranice; že je leto a zima, to si ty zariadil. ✱ Pamätaj,**

Pane, na to, že sa to tebe rúha nepriateľ a nerozumný ľud tvoje meno uráža. ✱ Nevydaj divej zveri tých, čo ťa oslavujú, a nezabúdaj nikdy na svojich úbožiakov. ✱ Zhliadni na svoju zmluvu, veď násilníci si rozložili stany po celej krajine. ✱ Pokorný nech sa s hanbou nevracia, chudák a bedár budú tvoje meno velebiť. ✱ Vstaň, Bože, a ujmi sa svojej veci, maj na pamäti urážky, ktorými ťa hlupák častuje deň čo deň. ✱ Nezabúdaj na krik svojich nepriateľov, veď hurhaj vzbúrencov sa stále stupňuje.

℣. De-us me-us, é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

℞. Et de manu contra legem agéntis et i-níqui.

Resp. 4

VIII

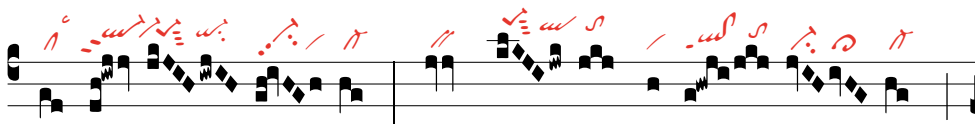
A

-mí- cus mé-us óscu-li me trá-di-dit

sí- gno: Quem oscu- lá-tus fú-e- ro, ípse est,

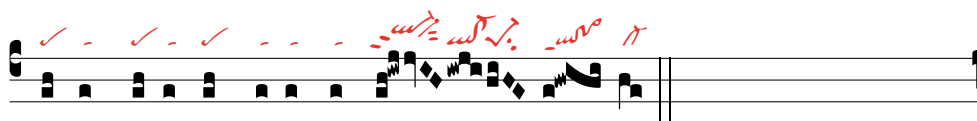
te-né- te é- um: hoc má- lum fé-cit sí- gnum,

qui per óscu-lum adimplévit ho-mo-cí-di-um.

* Infé-lix præ-termí-sit pré-ti-um sángu-i-nis,

et in fíne láque-o se sus-pén-dit.

¶. Bónum é-rat é-i, si ná-tus non fu-ísset hó-mo

íl-le. * Infé-lix.

Resp. 5

II
J

U-das mercá-tor pés-simus óscu-lo pé-ti-it

Dómi- num: íl- le ut á-gnus ínno- cens non negávit

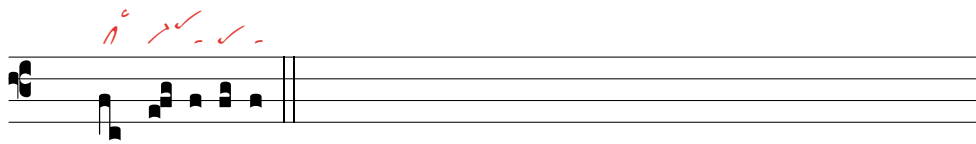
Jú- dæ ós- cu- lum: * De-na-ri-órum núme- ro

Chrístum Judaé-is trádi- dit.

¶ Mé- li- us íl- li é- rat, si ná- tus non fu- ís- set.

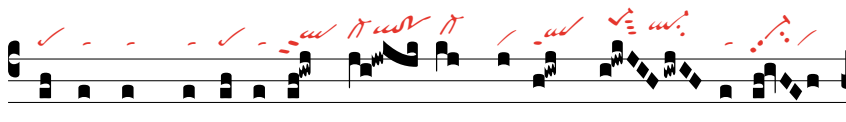
* De-na-ri-órum.

Resp. 6

VIII

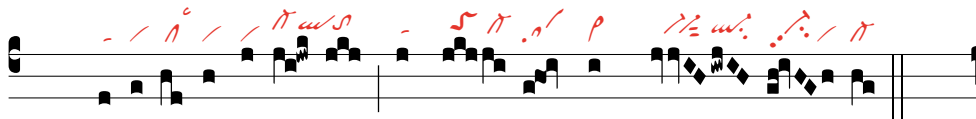
U

-nus ex discípu- lis mé- is trádet me hódi-

e: Væ íl- li per quem trá- dar é- go:

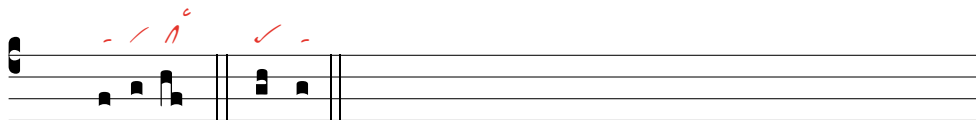
* Mé-li- us íl-li é- rat, si ná- tus non fu- ís- set.

Ÿ. Qui intíngit mécum mánum in pa-rópsi- de, hic

me tradi-túrus est in mánus pec-ca-tó- rum.

* Mé-li- us. R. Unus.

IN III NOCTURNO

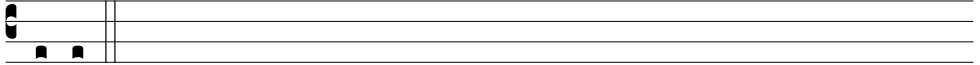
7. Ant.

VII c

D

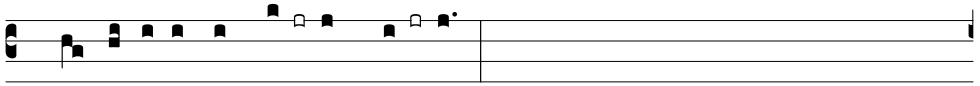

i-xi in-í-quis: * No-lí-te loqui advérsus De-um in-iqui-

tá-tem.

Psalmus 74

1. Confi-tébimur **ti-** bi, **De-** us: *

confi-tébimur, et invocábimus **no-**men **tu-** um.

2. Narrábimus mirabília **tua:** *
cum accépero tempus, ego justítias **judicábo.**

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in **ea:** *
ego confirmávi **colúm**nas ejus.

4. Dixi iníquis: Nolíte **iní**que ágere: *
et delinquéntibus: Nolíte exaltáre **cornu:**

5. Nolíte extóllere in altum **cornu** vestrum: *
nolíte loqui advérsus Deum **iniquitá**tem.

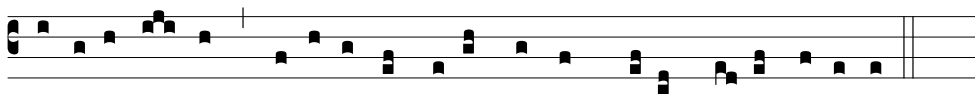
6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a **desértis**
móntibus: * quóniam **Deus** **judex** est.

7. Hunc humíliat, et **hunc** exáltat: *
quia calix in manu Dómini vini meri **plenus** **misto.**

8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx ejus non est
exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

9. Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam: *
et exaltabúntur córnua justí.

Di-xi in-í-quis: No-lí-te loqui advérsus De-um in-iqui-tá-tem.

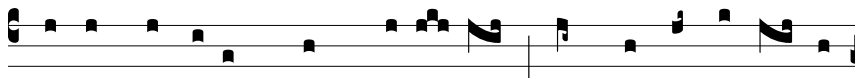
— Oslavujeme t'a, Bože, oslavujeme t'a a tvoje meno vzývame, * rozhlasujeme tvoje skutky zázračné. Ja sám určím čas a vykonám spravodlivý súd. * Hoc by sa roztápala zem a triasli všetci, čo na nej bývajú, ja pevne držím jej stĺpy. * Chvastúňom hovorím: „Nevystatujte sa!“ A prevínilcom: „Nedvíhajte hlavy! * Nedvíhajte hlavy vysoko, proti Bohu nehovorte bezočivosti.“ * Ved' ani od východu, ani od západu, ani z púšte neprichádza povýšenie. Ale sudcom je sám Boh: * jedného ponízuje, druhého povyšuje. Lebo v Pánovej ruke je kalich plný čistého vína s korením. * On z neho nalieva, až po kvasnice ho musia vyprázdniť, všetci hriešnici zeme budú z neho piť. * Lež ja naveky chcem ohlasovať a ospevovať Boha Jakubovho. * Pozrážam všetku pýchu hriešnikov, no spravodliví vztýčia svoje hlavy. —

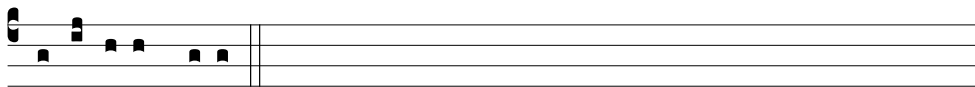
8. Ant.

VIII c

T

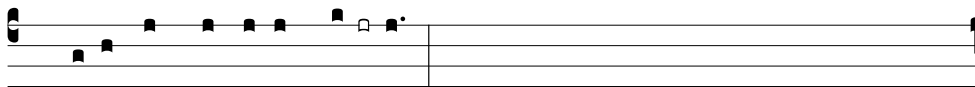

erra trému-it * et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in

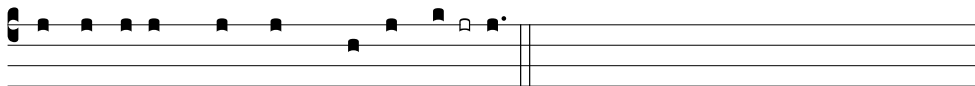

judí-ci-o De-us.

Psalmus 75

1. Notus in Judæ-a De- us: *

in Isra-ël magnum *nomen* **e-** jus.

2. Et factus est in pace locus **ejus**: * et habitatio *ejus* in **Sion**.
3. Ibi confrégit poténtias **árcuum**: * scutum, gládium, et **bellum**.
4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus **ætérnis**: *
turbáti sunt omnes insipiéntes **corde**.
5. Dormiérunt somnum **suum**: *
et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in *mánibus suis*.
6. Ab increpatióne tua, Deus **Jacob**, *
dormitavérunt qui ascendérunt **equos**.
7. Tu terríbilis es, et quis resístet **tibi**? * ex tunc *ira tua*.
8. De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit.
9. Cum exsúrgeret in judícium **Deus**, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos **terræ**.
10. Quóniam cogitátio hóminis confitébitur **tibi**: *
et relíquiæ cogitatiónis diem festum *agent tibi*.
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo **vestro**: *
omnes, qui in circúitu ejus affértis **múnera**.
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum **príncipum**, *
terríbili apud *reges* **terræ**.

Terra trému-it et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in judí-ci-o De-us.

_____ Známy je Boh v Judei a v Izraeli
je jeho meno veľké. * V Jeruzaleme má stan a na Sione príbytok. * Tam polámal lesklé

luky aj štít, aj meč a zbroj vojnovú. ✱ Ty, Zázračný, žiariš z vrchov plienenia; olúpení boli chrabrí bojovníci. ✱ A teraz spia svoj sen, ochabli ruky všetkých hrdinov. ✱ Bože Jakubov, keď si ty pohrozil, zmeraveli jazdci aj kone. ✱ Si hrozný; kto sa môže vzoprieť proti tebe, keď sa rozhneváš? ✱ Z neba si vyniesol rozsudok; zem sa zatriasla a zatíchla, ✱ keď povstal Boh a súdil aby zachránil všetkých tichých na zemi. ✱ Lebo teba oslávi aj hnev človeka a tí, čo vyhnú hnevu, budú sláviť tvoj sviatočný deň. ✱ Pánovi, svojmu Bohu, skladajte sľuby a plňte ich; všetci, čo vôkol neho stojíte, prineste dary Hroznému. ✱ Tomu, čo kniežatám smelosť odníma a pre zemských kráľov je postrachom.

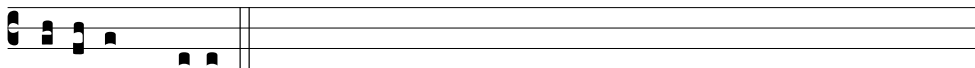
9. Ant.

VII a

I

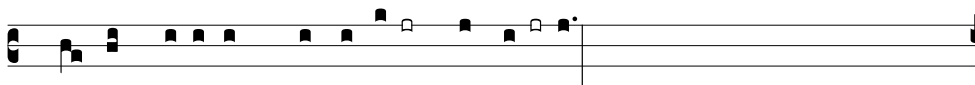

n di- e * tri-bu-la-ti-ónis me-æ De-um exqui-sí-vi

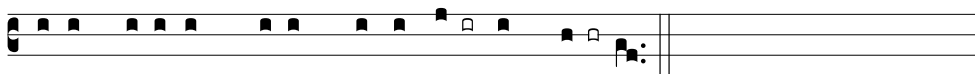

mánibus me-is.

Psalmus 76

1. Vo-ce me-a ad Dóminum clamá- vi: *

voce me-a ad De-um, et intén-dit mi- hi.

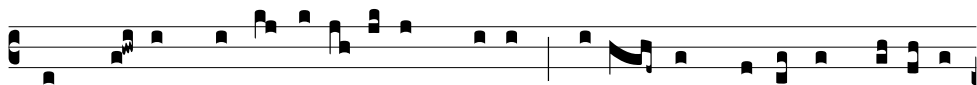
2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte
contra eum: * et non sum decéptus.

3. Rénuít consolári ánima meá: † memor fui Dei, et delectátus sum,
et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

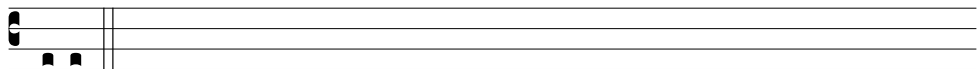
4. Anticipavérunt vigílias óculi mei: *
turbátus sum, et non sum locútus.

5. Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

-
6. Et meditátus sum nocte cum **corde meo**, *
et exercitábar, et scopébam **spíritum meum**.
 7. Numquid in ætérnum projíciet **Deus**: *
aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
 8. Aut in finem misericórdiam **suam** abscíndet, *
a generatióne in generatiónem?
 9. Aut obliviscétur miseréri **Deus**: *
aut continébit in ira sua misericórdias **suas**?
 10. Et **dixi**: Nunc **cœpi**: * hæc mutátio dèxteræ **Excélsi**.
 11. Memor fui **óperum Dómini**: *
quia memor ero ab inítio mirabílium **tuórum**.
 12. Et meditábor in ómnibus **opéribus tuis**: *
et in adinventiόνibus tuis **exercébor**.
 13. Deus, in sancto via **tua**: † quis Deus magnus sicut **Deus noster**? *
tu es Deus qui facis **mirabília**.
 14. Notam fecísti in pópulis **virtútem tuam**: *
redemísti in bráchio tuo pópulum tuum **fílios Jacob et Joseph**.
 15. Vidérunt te aquæ, Deus, **vidérunt te aquæ**: *
et timuérunt et turbátæ **sunt abyssi**.
 16. Multitúdo **sónitus aquárum**: * vocem **dedérunt nubes**.
 17. Etenim sagíttæ **tuæ tránseunt**: * vox tonítrui **tui in rota**.
 18. Illuxérunt coruscatiónes **tuæ orbi terræ**: *
commóta est, et **contrémuit terra**.
 19. In mari via **tua**, et sémitæ **tuæ in aquis multis**: *
et vestígia tua non **cognoscéntur**.
 20. Deduxísti sicut oves **pópulum tuum**, * in manu **Móysi et Aaron**.

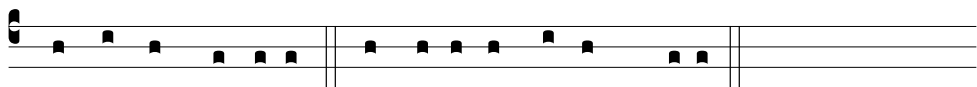
In di- e tri-bu-la-ti- ónis me-æ De-um exqui-sí-vi mánibus

me-is.

Hlasne volám k Pánovi, k Bohu volám a on ma počuje.

✱ Boha hľadáme v deň svojho súženia, vystieram svoje ruky za noci neúnavne. ✱ Moja duša sa nechce dať potešiť, na Boha myslím a vzdychám, uvažujem a klesám na duchu. ✱ Viečka mi držíš v bdelosti, som rozrušený a nevládzem hovoriť. ✱ Premýšľam o dňoch minulých a dávne roky mám na mysli. ✱ Za noci rozjímam vo svojom srdci, premýšľam a v duchu sa pýtam: ✱ Vari Boh zavrhuje naveky a viac sa nezmiluje? ✱ Vari je navždy koniec jeho dobroty, prestalo jeho slovo z pokolenia na pokolenie? ✱ Či Boh zabúda na zmlovenie, či pre hnev zdržiava svoje zľutovanie? ✱ Vtedy som si povedal: „To je tá bolesť moja, že sa pravica Najvyššieho odvrátila odo mňa.“ ✱ Pamätám, Pane, na tvoje skutky, pamätám na dávne zázraky. ✱ O všetkých твоjich dielach rozmýšľam a uvažujem o твоjich činoch. ✱ Bože, tvoja cesta je svätá. Ktorý boh je taký veľký, ako je náš Boh? Ty si Boh, ty konáš zázraky, ✱ národom si dal poznať svoju moc. Svojím ramenom si vyslobodil svoj ľud, synov Jakubových a Jozefových. ✱ Bože, uzreli t'a vody, uzreli t'a vody a rozbúrili sa i zvrhli sa hlbiny. ✱ Oblaky vychrlili prúdy vôd, v mračnách hrom zadunel ✱ a zôkol-vôkol tvoje štipy šľahali. Ako hrmot kolies zaburácal tvoj hrom, ✱ blýskavica ožiarila zemekruh, zem sa zachvela a zatriasla. ✱ Tvoja cesta vedie cez more a cez veľké vody tvoje chodníky, ale tvoje stopy nikde nebadať. ✱ Ako ovce si viedol svoj ľud rukou Mojžiša a Árona.

V. Exsúrge, Dómine. R. Et júdi-ca causam me-am.

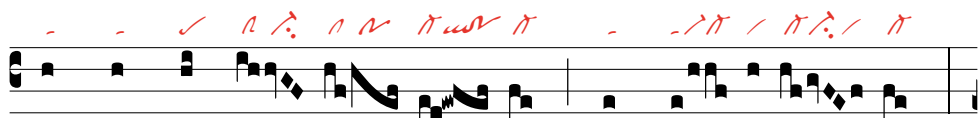
Resp. 7

VII

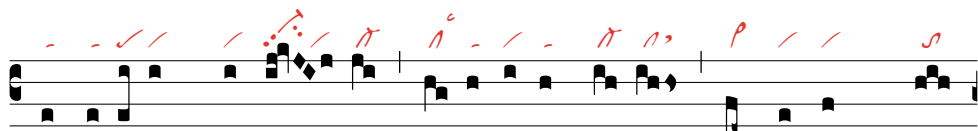
E

- ram qua- si a- gnus ínno- cens: du-

ctus sum ad im- mo- lán- dum, et ne- sci- é- bam:

consí-li- um fe- cé- runt i- nimí- ci me- i advérsus me,

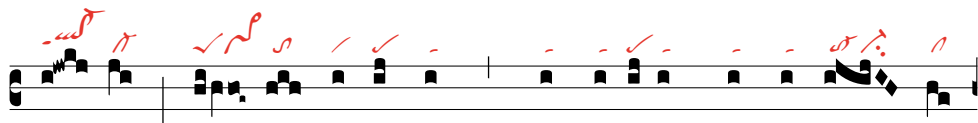
di- céntes: * Vení- te, mittámus lignum in panem e- jus,

et e- radá- mus e- um de ter- ra vi- vénti- um.

¶ O- mnes i- nimí- ci me- i advérsus me cogi- tábant ma- la

mi- hi: ver- bum i- níquum mandavérunt advérsus me,

di- cén- tes. * Vení-te.

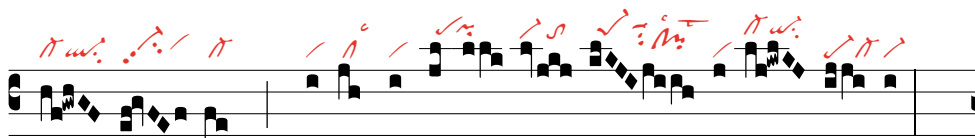
Resp. 8

VII

U

- na hó- ra non po-tu- í- stis vi-gi-lá-

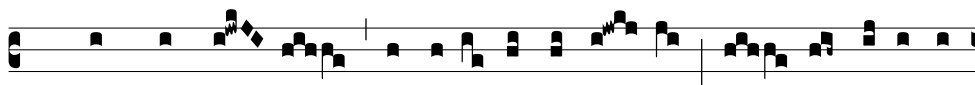
re mé- cum, qui exhortabá-mi- ni mó-ri pro me? *

Vel Jú- dam non vi-dé- tis, quómo- do non dór- mit,

sed festí- nat tráde-re me Ju- dæ- is?

¶. Quid dormí- tis? súrgi-te, et o-rá- te, ne intré-tis in

Resp. 9

I
S

